

De Moeial

Studententijdschrift van de Vrije Universiteit Brussel in samenwerking met BSG, Studiekring Vrij Onderzoek en Dienst Kultuur - 14de jaargang - nummer 8 - 18 maart 1997

Redactioneel

Het Proces

Op donderdag 6 maart jl. was uw lijfblad onderwerp van een 'buitengewone' vergadering van de Sociale Raad. De voorzitter van de SoR (dhr. Raf Devos), zijn ondervoorzitter (dhr. Eric Aerden) en de coördinator van de Sociale Sector (dhr. Marcelis) waren het beu de roddels, leugens en laster die De Moeial over hen verspreide te moeten aanhoren. Hoe kon het toch zo ver komen ?

'goedgekeurd onder voorbehoud'

Op de SoR van 19 december 1996 worden de jaarverslagen behandeld van de drie diensten die door en voor studenten worden geleid, m.n.: Studiekring Vrij Onderzoek (VO), het Brussels Studentengenootschap (BSG) en De Moeial. De verslagen van VO en het BSG worden afgevoerd wegens onvolkomenheden en onjuistheden. Het verslag van De Moeial wordt aanvankelijk goedgekeurd, maar er worden vragen gesteld over de zichtrekening van de studentenpublicatie. De vertegenwoordiger van De Moeial meent dat deze geen zaak van de SoR is. De financiering van de SoR (al 14 jaar 300.000 Bef.!) is immers perfect verantwoord in het financieel verslag van De Moeial; deze financiering - de K-rekening - dient bijna integraal voor het drukken van De Moeial. De zichtrekening heeft De Moeial zelf in het leven moeten roepen om tegemoet te kunnen komen aan de noden die het maken van een publicatie met zich meebrengt (u weet wel: papier, dictafoon, inkt, bekleding van het lokaal e.a.). De Moeial is niet in staat om geld van de K-rekening af te leiden naar de zichtrekening en elke uitgave van de K-rekening moet trouwens verantwoord worden aan de coördinator van de Sociale Sector. Van malversaties kan dus geen sprake zijn. Toch beslist de SoR dat het verslag van De Moeial slechts 'onder voorbehoud' kan worden goedgekeurd; de zichtrekening moet ter controle worden voorgelegd.

En de tijd die vliegt

Een maand later is de zichtrekening nog niet voorgelegd, het is kerstvakantie geweest en de moeialredactie beleeft haar jaarlijks dal: er zijn mensen die partiële examens hebben en er zijn er die ziek zijn. Op 30 januari deelt de voorzitter bij de 'follow-up' tijdens de SoR mee dat de zichtrekening ten laatste op 6 februari moet voorliggen, anders worden de rekeningen van De Moeial geblokkeerd. De coördinator van De Moeial spaart zijn reactie voor de rondvraag; het is immers niet gebruikelijk om tijdens de follow-up te reageren. Nog tijdens deze vergadering stelt de voorzitter voor om de verslagen van VO en BSG goed te keuren zonder ze in te zien, 'omdat de normen aangaande het financiële en morele verslag nog moeten worden vastgelegd'. De vertegenwoordiger van VO vertrouwt De Moeial toe dat VO zijn zichtrekening helemaal niet heeft laten inkijken - dit terwijl de coördinator van de Sociale Sector volhoudt dat alle diensten dit verplicht zijn en doen -, de vertegenwoordiger van het BSG vertrouwt De Moeial toe dat er geen letter is veranderd aan het verslag dat in december werd afgevoerd. Tijdens de rondvraag reageert de coördinator van De Moeial dan ook: 'Waarom worden de verslagen van VO en het BSG zonder inzage goedgekeurd en waarom wordt er toch nog voorbehoud gemaakt voor het verslag van De Moeial dat wel degelijk in orde was?' De voorzitter van de SoR legt de coördinator van De Moeial het zwijgen op, fnuikt de discussie 'en over naar de volgende'.

De dwangmaatregel

Op 6 februari vraagt de coördinator van De Moeial nog een week uitstel wegens ziekte. Een week later (13/2) heeft de coördinator van De Moeial een onderhoud met de voorzitter, ondervoorzitter en coördinator van de Sociale Sector. De uittreksels van de zichtrekening worden voorgelegd, er blijken er echter drie te ontbreken. Ondertussen luistert de coördinator van De Moeial naar insinuaties zoals 'met ons voeten spelen', 'persoonlijke verrijking' e.a. waar hij zich niet kan over uitspreken. De voorzitter van de SoR eist dat de ontbrekende

uittreksels worden opgevraagd; hij neemt zelf telefonisch contact op met ASLK-filiaal op de campus, het zal 'minstens' een week duren vooraleer een overzicht van de zichtrekening kan worden afgeleverd. Dhr. Devos legt de hoorn in de haak en zegt fijntjes dat de coördinator van De Moeial nog een week krijgt en dat er anders tot blokkering van de rekening wordt overgegaan. De volgende dag heeft de coördinator De Moeial zijn bestelling geplaatst bij het ASLK-filiaal, men deelt hem echter mee dat hij 'minstens' twee weken zal moeten wachten. De coördinator van De Moeial gaat langs bij de voorzitter van de Sociale Sector om een dossier op te vragen over het inschrijvingsgeld en om hem mee te delen dat de ontbrekende uittreksels er niet op tijd kunnen zijn. Dhr. Devos vindt dit 'spijtig', maar is onvermurwbaar ondanks het feit dat hij weet dat de zichtrekening er zal liggen. Op de vergadering van de SoR van 20/02 deelt de voorzitter mee dat de K-rekening van De Moeial geblokkeerd is; tijdens de rondvraag vraagt de coördinator van De Moeial zich nogmaals af waarom de studentpublicatie anders dan VO en het BSG behandeld wordt. Na deze SoR-vergadering zegt de voorzitter 'in alle vriendschap' aan de coördinator van De Moeial dat de drukker ingelicht is en dat 'uw moeialleke er niet zal zijn'. Wij moeten u niet vertellen dat De Moeial verbolgen is over deze beslissing; en als we stellen dat degenen die deze beslissing namen en uitvoerden de persvrijheid en het recht op informatie met de voeten treden, dan is dat geen 'laster', maar wel een feit. Het is trouwens eigenaardig dat men tot zulke dwangmaatregelen over gaat; één van de vele 'ongeschreven wetten' (*sic*) van de SoR stelt immers dat als een beslissing niet wordt uitgevoerd het punt terug op de vergadering komt. Verder blijkt ook dat de coördinator van De Moeial zijn goede wil toonde om dit financieel-technische probleem zo vlug mogelijk op te lossen, maar dat men desondanks besloot om tot drastische maatregelen over te gaan: de werkingsgelden werden geblokkeerd, De Moeial n°7 werd van de persen gehaald en de telefoonlijn werd met de buitenwereld afgesneden. Kortom, de redactie van een onafhankelijke, kritische studentenpublicatie werd het werken onmogelijk gemaakt omwille van een financieel-technische aangelegenheid. Zo haalde de bureaucratie het van de persvrijheid.

Actie en reactie

De Studiekring Vrij Onderzoek reageerde op deze gang van zaken: er werd een brief aan de Rector geschreven en VO zou de middelen die het kon vrijmaken besteden aan het drukken van De Moeial n°7. Prompt reageerde de coördinator van de Sociale Sector met bedreigingen zoals een proces 'wegens laster en eeroof' en de tuchtcommissie. Ook onze collega's van De Krant besteden hun aandacht aan deze problematiek ("Sociale Sector muilkorft De Moeial", jg.4, nr.10). Weerom wordt er prompt gereageerd door de administratie van de Sociale Sector: er moet een blad met verontschuldigingen worden bijgevoegd of men suggereert zelfs de publicatie tegen te houden.

De Moeial richt zelf ook een schrijven aan de Rector en tijdens de bezetting van de Raad van Bestuur (een actie tegen de verhoging van het inschrijvingsgeld) worden er pamfletjes uitgedeeld met hierin de volgens Raf Devos lasterlijke passage: "Met dit besluit brengt de Voorzitter van de Sociale Raad de persvrijheid en het recht op informatie ernstig in gedrang." Nogmaals: dit is geen lasterlijke beschuldiging, het is een feit. Drie dagen later reageren de heren voorzitter, Raf Devos, en ondervoorzitter, Eric Aerden, met een eigen pamflet. Een pamflet dat mooi is weggefilterd in de bijlagen die de

leden studentenvertegenwoordigers van de Sociale Raad ontvangen naar aanleiding van de buitengewone vergadering van de SoR op 6 maart. De heren beweren dat ze hun pamflet net opstelden zoals dat van De Moeial, 'een prachtig staaltje van demagogische retoriek'. Wij nodigen u allen uit om beide pamfletjes met elkaar te komen vergelijken. Terwijl De Moeial in zijn pamflet vertrekt vanuit vaststellingen om tot een oproep te komen voor ondersteuning van de persvrijheid bevat dat van de heren Devos en Aerden een staalkaart van leugens, laster en jawel, eerroof. Zo stellen zij dat De Moeial 'al twee maanden beslist om een beslissing van de Sociale Raad naast zich neer te leggen', een stelling die geen steek houdt aangezien de coördinator van De Moeial de initiatieven had genomen om aan drie ontbrekende uittreksels te komen; hij heeft aan de voorzitter van de Sociale Raad deze belofte gemaakt maar deze laatste besloot hoe dan ook te sanctioneren. Verder stellen de heren Aerden en Devos dat 'De Moeial niet wil aantonen dat zij een correct financieel beleid voert met geld van de Vrij Universiteit Brussel en hun leden'. Nogmaals, de zichtrekening bevat geen geld van de Vrij Universiteit Brussel en de leden van De Moeial worden op de Algemene Vergadering van De Moeial ingelicht over wat er met hun geld gebeurt. De volgende leugen: "Alle diensten van de Sociale Sector doen dit wel (hun correct financieel beleid aantonen, *nvdv*), maar De Moeial meent boven de Sociale Raad, de VUB en de democratische structuren aan onze universiteit te staan". De realiteit is dat de Studiekring Vrij Onderzoek zijn zichtrekening niet heeft voorgelegd en dat het eerder afgeschoten verslag van het BSG helemaal niet in orde was. De heren Aerden en Devos menen boven de democratische structuren van de VUB te staan; zij wikken en wegen met twee maten en twee gewichten en menen dwangmaatregelen te kunnen nemen naar hun goeddunken. En dan de laster: "Met deze beslissing brengen de leden van de redactie van De Moeial de democratie aan de VUB in gevaar. Is de maatschappelijke evolutie van het spuwen op de democratie nu ook de VUB binnengeslopen?" Inderdaad, een prachtig staaltje van demagogie deze omgekeerde rollen. We stippen hier ook nog aan dat de beslissing tot blokkering van de rekening van De Moeial is genomen door de voorzitter van de SoR, dhr. Devos, zonder enig voorafgaand debat. De heren Aerden en Devos kunnen ook niet nalaten te suggereren dat de rekeningen van De Moeial moeten 'aangezuiverd' worden. We geven u mee dat aanzuiveren wil zeggen 'het alsnog verschuldigde bedrag (van een schuld) voldoen' en dat De Moeial tot voor de beslissing van dhr. Devos hier nooit iets mee te maken heeft gehad. Het lijkt ons trouwens leuk als de SoR nog schuld aan ons heeft te voldoen. Het is wel een feit dat De Moeial nu een schuld heeft te voldoen aan een student die het ons alsnog heeft mogelijk gemaakt om editie n°7 te laten drukken en zo de persvrijheid heeft helpen vrijwaren. Dan nog twee leugentjes: "Vorig jaar heeft De Moeial zonder probleem hun zichtrekening voorgelegd aan de Sociale Raad. Nu wordt deze rekening verborgen gehouden." Eén: vorig jaar heeft De Moeial niet zijn integrale zichtrekening voorgelegd, wel een kort overzicht van inkomsten en uitgaven. Twee: de rekening werd helemaal niet verborgen gehouden; het grootste deel ervan was al ter inzage gelegd en de ontbrekende stukken bereikten ons pas op 12 maart (een maand na de bestelling want ook de administratieve wegen van de banken zijn lang) wat geverifieerd kan worden door de heren Aerden en Devos, zij kennen het nummer van het ASLK-filiaal op de campus.

Bevestiging van de macht

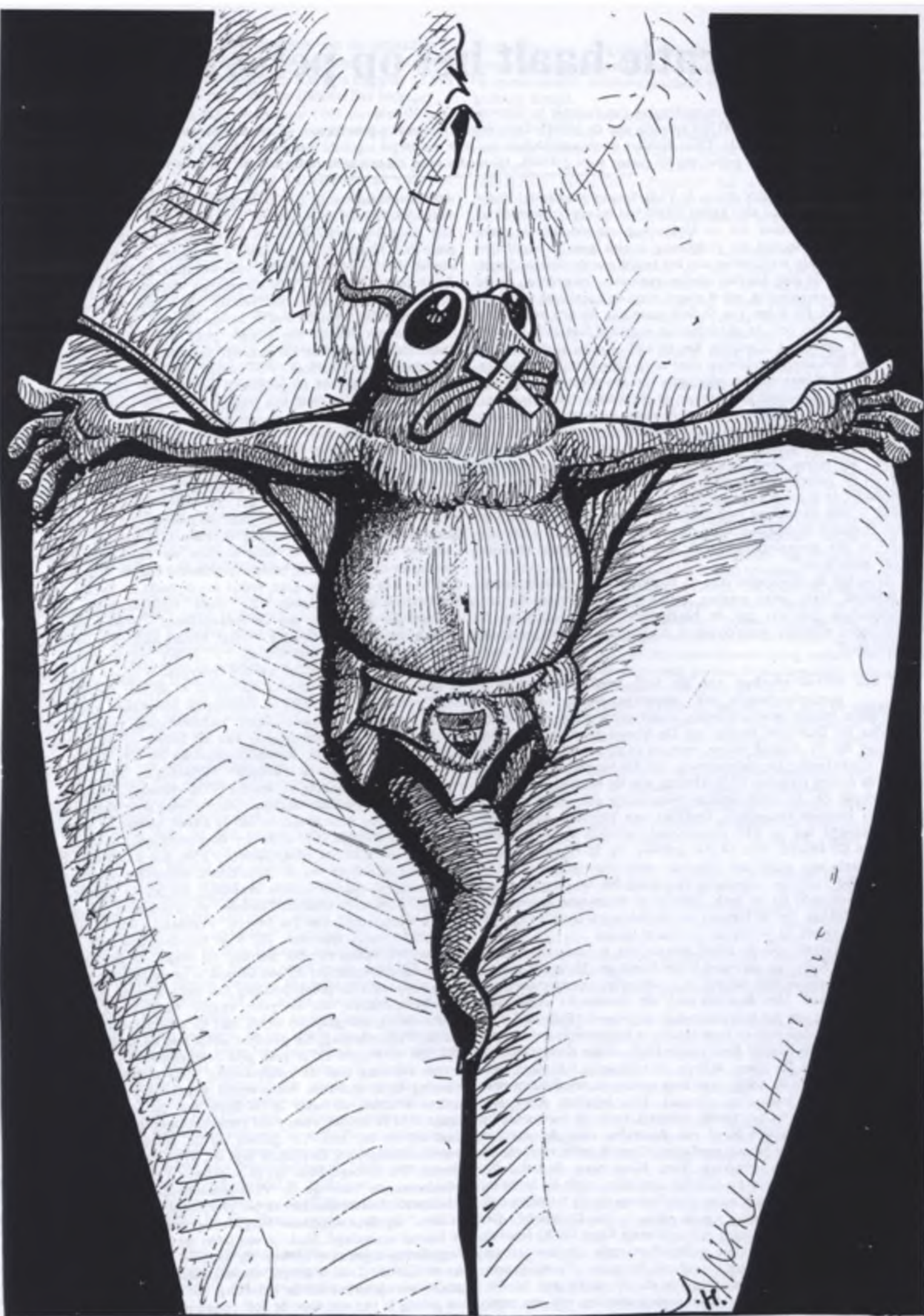
Toch was het nog niet genoeg voor de heren: er werd een vergadering met de diensthoofden van de Sociale Sector gehouden (uitgezonderd die van VO, het BSG en De Moeial) en als klap op de vuurpijl werd er dus een buitengewone vergadering van de SoR bijeengeroepen. Na deze nooitgeziene schertsvertoning zullen ook wel enkele van de daar aanwezige mensen omtrent één en ander hun bedenkingen hebben. Het minst wat kan gezegd worden is dat dhr. Devos deze vergadering zéér autoritair leidde en dat de 'ongeschreven'(sic) regels van beleefdheid en collegiaal gedrag meer dan eens geschonden werden. Uit de teneur van de vergadering bleek ook en eens te meer dat het unaniem verkozen zijn 'De Lijst' geen windeieren legt. Er waren slechts een viertal mensen die de dwangmaatregel veroordeelden omdat de persvrijheid er door geschonden werd, de meeste van deze mensen hadden echter geen stemrecht. De handjes gingen gepast de lucht in en de voorzitter kreeg wat hij wou: zijn beslissing was nu ook door de SoR goedgekeurd. Dat heet participatie en niet democratie; een probleem waar niet alleen de Belgische, Vlaamse en Denderwindse, maar ook de VUB-instellingen aan leiden. Nadien zouden enkele Lijst-verkozenen ons trouwens komen vertellen dat ze zich schaamden over het gebeurde en dat ze het volledige dossier niet kenden, 'wij zijn immers kersverse verkozenen'. Ook enkele personeelsleden hadden hun bedenkingen bij zoveel autoritarisme en machtsvertoon.

Media en politiek

Ondertussen heeft De Krant een reportage aan de problematiek gewijd, en heeft de Rector haar 'standpunt' geuit: "Een krant niet laten verschijnen is toch wel een serieuze straf" (De Krant n°11). Uit dit standpunt blijkt dat de Rector ofwel verkeerd is ingelicht of anders het dossier niet bekeken heeft. Zij vindt het immers logisch 'dat er inzage is in de manier waarop dat gemeenschapsgeld besteed wordt'. Wij vinden dit ook logisch en dienen dan ook jaarlijks een financieel verslag in waarin onze besteding van het gemeenschapsgeld duidelijk verantwoord wordt (dat verslag werd ook goedgekeurd!). Het gaat er hem net over dat De Moeial verplicht wordt om de autonoom beheerde zichtrekening voor te leggen die helemaal geen gemeenschapsgeld bevat. Deze rekening bevat wel het geld dat mensen aan De Moeial storten in ruil voor een abonnement; geld waarover De Moeial eigenlijk alleen aan zijn Algemene Vergadering verantwoording verschuldigd is. We moeten trouwens vaststellen dat de controle hier niet democratischer kan: alle leden van de VUB-gemeenschap kunnen medewerker zijn van De Moeial en alle leden van de VUB-gemeenschap kunnen deel uitmaken van de jaarlijkse Algemene Vergadering. Wij vragen ons ten stelligste af waarom de Rector excuses inroept zoals 'autonomie van de Sociale Raad' om niet tussen te komen. Wij vragen ons ook af waarom de andere partijen (en zelfs De Krant) een onderhoud krijgen met de Rector terwijl wij nu reeds drie weken tevergeefs een afspraak proberen te maken. Nochtans hadden wij gehoord dat Mevrouw de Rector dit incident graag gebruikte als voorbeeld in haar lessen 'Media & Politiek'. En was het ook niet de Rector die stelde 'dat agitatie beter teert aan de VUB dan conformisme'? Of zijn wij dan toch te kritisch voor haar? U las het reeds: het overzicht van onze zichtrekening is er en u allen hebt het voorrecht dit als eersten te zien. U bent onze Algemene Vergadering.

Koop u een aandeel in de persvrijheid

Een student van de Vrije Universiteit Brussel heeft borg gestaan voor het verscheinen van De Moeial n°7 en alzo het recht op persvrijheid en het recht op informatie te garanderen. Deze rechten kwamen in het gedrang door een dwangmaatregel van de voorzitter van de Sociale Raad: de rekening werd geblokkeerd, de telefoon werd afgesneden en de drukker werd opgedragen om 'tot nader order geen bestellingen van De Moeial meer uit te voeren'. Wij zijn de student die ons hierdoor hielp meer dan 30.000 Ref. schuldig en rekenen daarom ook op uw bijdrage in het recht op persvrijheid. Mensen die ons meer dan 300 Ref. storten krijgen in ruil hun aandeel in de persvrijheid: de schitterende affiche van de Moeialkwal, een persiflage op de affiche van de film 'Harry Flint vs. The People'. Maar alle beetjes zijn welkom op rekeningsnummer 001-1386975-48 van studentenpublicatie De Moeial met als mededeling 'aandeel in de persvrijheid'.

Bureaucratie haalt het op persvrijheid

Uw lijfblad kreeg recent een mokerslag van formaat te verwerken. Op 20 februari 1997 werd onze VUB-rekening, die jaarlijks gespijsd wordt met 300.000 Bef subsidie van de SSS (Sociale Sector Studenten), geblokkeerd op commando van het voorzitterschap van de SoR (Sociale Raad). Onze drukker werd onmiddellijk van deze maatregel ingelicht met als gevolg dat De Moeial, nr. 7, 14de jrg. -op dat ogenblik ter perse- van de persen werd gehaald. Hieronder volgt ons relaas van deze frontale aanval op De Moeial.

Het zevende nummer bereikte alsnog de VUB doordat een student bereid was om borg te staan voor zo'n kleine 35000 Bef bij een ander drukker. Ondertussen blijkt echter dat de blokkering van de rekening een definitieve vorm aanneemt. De blokkering is niet meer de eenzijdige maatregel van enkele warhoofden aan het hoofd van de Sociale Sector die mogelijk tot de orde konden worden geroepen. Integendeel, op de bijzondere SoR-vergadering van 6 maart werd de maatregel tegen De Moeial bevestigd. De leden van de SoR staan dus als één man achter hun voorzitter. En ook de academische overheid laat zich in deze materie niet onbetuigd. Ondanks dat ze stelt dat ze zich niet kan inmengen in SoR-aangelegenheden staat ze in haar tweelijks bijdrage in De Krant, zich baserend op informatie van het voorzitterschap van de Sociale Raad, ondubbelzinnig achter de blokkering van de rekening van De Moeial. De rector verstopst zich achter de autonomie van de Sociale Sector om een maatregel terzake te treffen. Nochtans luidt haar taakomschrijving volgens het Organiek Statuut van de VUB (art. 26) als volgt: *"De rector heeft de algemene leiding van de universiteit. Hij/zij is de tussenpersoon van het academisch personeel, het administratief en technisch personeel, de studenten en de academische overheid, in hun onderlinge betrekkingen."* Verder vertelt Art 28 van datzelfde Organiek Statuut ons: *"Het rectorencollege heeft het recht van initiatief in alle aangelegenheden die de universiteit, gelet op haar zending, aangelangen."*

Onze versie van de feiten werd door de academische overheid helemaal niet gehoord. Naar onze mening vallen de argumenten die het voorzitterschap gebruikt om de blokkering van de rekening te verantwoorden nochtans gemakkelijk te doorprieken -zowel juridisch, als principieel.

Ook het voorzitterschap van de SoR heeft aan enkele rechtsbeginsels een broertje dood

Over de feiten bestaat geen betwisting. In december wordt op de SoR-vergadering het financieel verslag van De Moeial goedgekeurd onder voorbehoud dat De Moeial inzage vertoont in de rekeninguittreksels van haar zichtrekening. De zichtrekening van De Moeial, die totaal los staat van de interne rekening VUB-rekening van De Moeial, werd in het leven geroepen om de ontoereikende financiering van de SSS aan te vullen met abonnementsgelden. Ondanks een stijgende papierprijs bleef de subsidie van de SSS onveranderd (300.000 Bef.) sinds het ontstaan van De Moeial, zo'n 14 jaar geleden. Op 20 februari werden deze uittreksels nog altijd niet getoond deels door problemen van praktische aard zoals oa. opgelopen vertraging bij het opvragen van het rekeningoverzicht bij de bank, deels door de zwakke gezondheid van onze hoofdkaas. Op 20 februari neemt het voorzitterschap van de SoR de beslissing om de persen aan banden te leggen.

Over de interpretatie van de feiten bestaat des te meer betwisting. **Primo.** In hun recht van antwoord in De Krant (nr. 11 jrg. 4) stellen studenten Raf Devos en Eric Aerden, resp. voorzitter en ondervoorzitter van de Sociale Raad: *"Jan Marcelis heeft als coördinator van de SSS enkel een opdracht van het voorzitterschap uitgevoerd. Deze opdracht van het voorzitterschap was op haar beurt een rechtstreeks gevolg van een beslissing van de Sociale Raad (zoals blijkt uit het dossier dat wij aan de redactie van De Krant hebben overgemaakt)." Kortom, het heilige triumviraat van de SS(S), wast haar handen in onschuld en stelt dat ze slechts een beslissing uitvoert. Ons insziens moet een beslissing van de SoR in het verslag vermeld staan als beslissing. In het verslag van de Sociale Raad van december staat dat dat het financieel verslag van De Moeial goedgekeurd wordt onder voorbehoud van inzage in de rekeninguittreksels. Punt. Niets meer. In het SoR-verslag van januari (dat slechts publiek gemaakt wordt in de SoR-vergadering van februari) staat onder de follow-up als bij toevlslag wel iets vermeld over de blokkering van de rekening van De Moeial. De follow-up is echter geen beslissing van de Sociale Raad. Op 20 februari legt Raf Devos in zijn dictatoriale grootheidswaan zijn interpretatie op van de beslissing van de Sociale Raad van december. Vooraleer men zijn heil zoekt in drastische maatregelen die de persen aan banden leggen had men, naar onze nietsbetekenende mening, wel een meer gangbare piste kunnen bewandelen. Daar aan de voorwaarden niet*

werden voldaan van de goedkeuring van het financieel verslag had men de bespreking van het financieel verslag opnieuw op de agenda van de SoR moeten plaatsen, waar het misschien in een meer serene sfeer -zoals Paul Marchal dat zo treffend kan zeggen- had besproken kunnen worden dan de SoR-vergadering van december. U moet namelijk weten dat De Moeial zich op de SoR-vergadering van december weerde als een leeuw in een kooi, opdat haar verslag niet zonder pardon zou worden afgevoerd zoals gebeurde met de andere diensten van Y' (BSG en VO). En dit brengt ons bij ons tweede punt. **Secundo.** De morele en financiële verslagen van het Brussels Studenten Genootschap (BSG) en Studiekring Vrij Onderzoek (VO) werden op de SoR van december, quasi zonder bespreking of mogelijkheid tot verweer van deze diensten, afgevoerd om in de SoR van januari te worden goedgekeurd zonder inzage (!), en dus opnieuw zonder bespreking. Dit is zonder meer een schending van een fundamenteel rechtsbeginsel, nl. het gelijkheidsbeginsel dat vertelt dat juridische personen in gelijkaardige situaties recht hebben op een gelijkaardige behandeling. De voorzitters van het BSG en VO geven resp. toe dat hun verslag niet volledig in orde was of dat ze niet voorzien waren van rekeninguittreksels. Maar geen haan die hiernaar kraait. Dit bevestigt onze vermoedens dat De Moeial doelbewust gevisieerd wordt, maar daarover straks meer. In feite hadden we ons in december, en vervolgens ook in januari, beter overgeleverd aan de willekeur van de SoR dan was er vandaag geen vuiltje aan de lucht... **Tertio.** Het SoR-voorzitterschap insinueert dat onze 'zichtrekening dient ter persoonlijke verrijking van de redactieleden. *"Willen ze bepaalde onfrisse praktijken verbergen"* vraagt Aerden zich af in De Krant. En hij vult het zelfs concreter in: *"(...) als bijvoorbeeld privé-telefoongesprekken achteraf worden teruggestort op de zichtrekening, en niet op de interne rekening dan wordt de Sociale Sector bestolen."* Deze beschuldiging kunnen ze onmogelijk hardmaken via een inzage in de rekeninguittreksels. Onze zichtrekening vertoont volgend verloop: een geleidelijke stijging van het bedrag op de zichtrekening door de storting van de abonnementsgelden en een afname door de doorstorting van de kosten verbonden aan de privé-telefoongesprekken naar de interne VUB-rekening. Lopende kosten voor De Moeial worden immers voorgeschoten door redactieleden die deze kosten dan weer aftrekken van de kosten verbonden aan de privé-telefoongesprekken. En over de doorstortingen naar de interne rekening beschikt het voorzitterschap over een overzicht. Eveneens zijn ze op de hoogte van de totale kosten verbonden aan telefoons via het overzicht van de interne rekening, die zij in laatste instantie beheren. Bovendien beschikt Marcelis, als coördinator van de SSS het directe diensthoofd van De Moeial, eveneens over de lijst van de gemaakte externe telefoons. Hij weet hierdoor naar wie wij bellen, wanneer wij bellen en voor hoelang wij bellen. In de marge hiervan willen wij opmerken dat dit een inbreuk is op de privacy-wetgeving en een gevaar voor de geheimhouding van onze bronnen. Wij willen wel nog benadrukken dat er geen enkele band bestaat tussen de zichtrekening, die gespijsd wordt met de abonnementsgelden, en de interne VUB-rekening, die gespijsd wordt met de subsidiëring van de SSS. Dit wil zeggen dat er geen geld overgeheveld kan worden van de interne rekening naar de zichtrekening. Elke uitgave via de interne rekening moet trouwens verantwoord worden aan de hand van een factuur. Wanneer de rector in De Krant zegt dat het logisch is dat er inzage is in de manier waarop dat gemeenschapsgeld besteed wordt dan slaat zij de bal mis. De gelden op de zichtrekening zijn geen gemeenschapsgelden. Bovendien zegt art. 37bis van de statuten van De Moeial: *"De bevoegdheden van de Algemene Vergadering omvatten de beleidscontrole vanwege de VUB-gemeenschap, het verkiezen van redactionele bestuursfuncties en het uitbrengen van een advies over de statuten."* Op deze Algemene Vergadering wordt de zichtrekening van De Moeial voorgelegd. Sinds de vier jaren dat De Moeial een Algemene Vergadering organiseert hebben wij nooit de eer gekregen om iemand van de Sociale Raad te mogen verwelkomen. Weer eens in de marge kunnen we opmerken dat de inrichting van de Algemene Vergadering een gevolg is van een door de SoR opgedrongen statutenwijziging van De Moeial waar ze nu de consequenties niet van draagt. Wij stellen ons dus de vraag in hoeverre de SoR haar bevoegdheden niet overschrijft

door een inzage te eisen in de rekeninguittreksels van de zichtrekening van De Moeial. We kunnen ons hierbij ook de vraag stellen of Marcelis of Devos de inhoud van een kassa natellen om 6,00u 's morgens na een BSG-fuif waar de omzet dikwijls zo'n slordige 100,000 Bef bedraagt.

Tussen theorie en praktijk schuilt een wereld van verschil

In De Moeial die op commando van het voorzitterschap van de pers werd gehaald stond een kritisch artikel betreffende de nakende verhoging van het inschrijvingsgeld. Wij kunnen ons niet ontdoen van de indruk dat de academische overheid niet bepaald stond te wachten op dit artikel. Het aan banden leggen van deze publicatie valt wel iets te toevallig samen met een moment waarop aan de VUB een historische beslissing op vlak van het inschrijvingsgeld ter tafel lag. Wou men de mensen die traditioneel het meest actief zijn in de strijd voor democratisering van het onderwijs preventief de mond snoeren?

Vooraleer over te gaan naar de ware beweegredenen van het voorzitterschap van de SoR om De Moeial het zwijgen op te leggen plukken we naar alle vrijheid uit Media en Politiek, een uitmuntende analyse van de druk die uitgeoefend wordt op de media vanwege de overheid, om te illustreren hoe de overheid de pers in een keurslijf tracht te duwen. Het boek is van de hand van onze rector, Prof. Dr. E. Witte, en wordt onderwezen aan de VUB.

"De waakhondfunctie die de media moet vervullen, heeft immers tot gevolg dat ze tot op zekere hoogte controlerend optreden. Beletten dat dit gebeurt en de media zo gezagsgetrouw mogelijk houden, behoort tot de doelstellingen van de uitvoerende macht."

"Het regeringsbeleid steun verlenen, regeringsvijandige informatie tot een minimum beperken, het regeringsimago opbouwen, moeilijke beleidsbeslissingen helpen aannemelijk maken voor het grote publiek, er zorg voor dragen dat het beleid niet al te doorzichtig gemaakt wordt: dat zijn (...) de belangrijkste eisen die de regering aan de media stellen."

U weet dus wat de academische overheid van De Moeial verwacht. Aangezien De Moeial reeds jaren te kennen geeft dat zij niet bereid dergelijke redactionele lijn te volgen werd een initiatief zoals De Krant aanvankelijk door de beleidsmakers heel positief onthaald.

"Het arsenaal aan middelen dat de regering ter beschikking heeft om het regeringsbeleid hardhandig te ondersteunen is groot."

1) *"Zonder te willen stellen dat Nixons persbeleid representatief is voor alle regeringsleiders, leren de meeste studies ons toch dat ook in andere westerse landen af en toe extra-legale middelen ingeschakeld worden om een meegaande pers te verkrijgen."* *"De toekenning van overheidssubsidies en van vergunningen leidde overigens al meerdere malen tot regeringsdruk. Om directe confrontaties uit de weg te gaan, stellen de media zich doorgaans voorzichtiger op, een houding die hun kritische functie uiteraard niet bevoordeelt."*

In het verleden werden door de SoR dergelijke dreigementen reeds meermaals geopperd. Bij een conflict kregen we stevast te horen dat over de toelage van De Moeial nog steeds wordt gediscussieerd. Dergelijke insinuaties zorgden ervoor dat een constante druk op De Moeial wordt uitgeoefend doordat haar voortbestaan steeds ter discussie ligt. Zo mocht onze Eerste Intendant uit de mond van Eric Aerden hoorden dat deze "De Moeial wil opdoeken". Ook het niet voorzien in de nodige werkingsmiddelen kan in deze strategie gekaderd worden. De gebrekkige informatisering van De Moeial werd reeds verschillende malen aangeklaagd bij onze directe oversten. Marcelis beloofde dat hij maatregelen terzake ging treffen. En hij hield woord. De kapotte computers van Dienst Cultuur werden via een omweg langs gebouw M bij De Moeial zonder nazicht gedumpt, zo een beetje als de afgedankte tramstellen van de MIVB die bij wijze van ontwikkelingshulp bij de Chineesjes belanden. De Moeial werkt nog steeds met slechts één computer wat de team-spirit niet bepaald ten goede komt. En dan natuurlijk maar klagen over de 'gebrekkige lay-out' van De Moeial.

2) *"De opname van professionele communicatoren in overheidsdiensten en de sterke toename van de officiële p.r.-diensten t.b.v. de regering, vormen een ander kanaal waarlangs de versterking van gemanipuleerde informatie kan plaatshebben."* *"Alle (de p.r.-diensten) hebben tot doel het regeringsbeleid te 'verkoppen'."*

De P.R.-dienst en de dienst communicatie aan de VUB en de informatie van de academische overheid in De Krant spreken op dit vlak boekdelen.

3) *"... het aanknopen en creëren van persoonlijke en vertrouwelijke banden met receptieve en invloedrijke communicatoren (journalisten, redacteuren, uitgevers, etc.) evenals het zeer handig inspelen op de noden van de mediamensen."*

In het verleden werd hiertoe eens een poging ondernomen door middel van een dineetje tussen de voorzitter van de SoR en de hoofdredacteur van De Moeial. Wij kunnen niet spreken voor collega's van andere

publicaties maar dergelijke politiek werd bij de redactieleden niet op positief gejuich onthaald. Integendeel, de redactie is van mening dat dit de noodzakelijke onafhankelijkheid van een kritische publicatie in het gedrang brengt.

4) *"Het feit dat de uitvoerende macht over de meest volledige en meest accurate informatie beschikt, bezorgt de regeringsleiders weer een ander machtsmiddel: tot op grote hoogte zijn ze in staat de agenda te bepalen."* *"... het achterhouden van vervelende en eventueel schadelijke informatie. Wanneer het toch nodig is dergelijke informatie prijs te geven, dan nog kan er gemanipuleerd worden door haar zo vrij te geven dat er weinig reactie te verwachten valt (tijdens weekends, vakantieperiodes, enz.)"*

Ook deze politiek wordt door de academische overheid ten volle uitgespeeld. Een publicatie is ten volle afhankelijk van de informatiedoorstroming. Informatie is de zuurstof van een krant. Wanneer de informatiedoorstroming wordt beknot dan komt zij in ademnood en is zij aangewezen op enkele informele kanalen. In een editoriaal vorig jaar merkten wij reeds op dat op vlak van de informatiedoorstroming De Moeial sterk gemarginaliseerd werd. Dit gebeurde naar aanleiding van een aanstelling in de dienst Communicatie waarvan de taakomschrijving luidde als volgt: "De samenwerking met De Krant zal hij verder uitbouwen en een samenwerking met de OSB-briefing (nvdr: bladje van de Oud Studenten Bond) starten." De Moeial wordt hier gewoon doodgezwegen. En tot op heden kwam hier geen verandering in. Persteksten die vanuit de VUB verstuurd worden naar de media belanden niet in de brievenbus van De Moeial ofschoon dit meerdere malen werd beloofd na herhaaldelijk aandringen van onzenwege. Blijkbaar worden we telkens van de 'mailing-lijst' geschrapt. In het verleden werd eveneens de beslissing getroffen om de verslagen van de Raad van Bestuur van de VUB niet meer naar De Moeial door te sturen zagezegd om besparingsredenen. Art. 2 Organiek Statuut van de VUB zegt nochtans: "De universiteit is autonoom en wordt democratisch beheerd. Dit houdt de waarborg in van de uitoefening van de fundamentele vrijheden binnen de universiteit, alsmede het recht van de universitaire gemeenschap om deel te nemen aan de besluitvorming in het beleid van de universiteit en de controle hierop." Wanneer men de informatiedoorstroming beknot dan neemt men een loopje met bovenstaande geciteerde fundamentele vrijheden en met de controle op de besluitvorming van de VUB.

Op vlak van de gangbare praktijken aan de VUB kan de analyse van Witte aangevuld worden met het uiten van dreigementen vanwege personen uit de administratie aan diegene die opkomen voor de persvrijheid en het recht op vrije meningsuiting; kortom, enkele van de fundamentele vrijheden die gedekt worden in allerlei verklaringen van De rechten van de Mens en eveneens bovenstaand art. 2 van het Organiek Statuut van de VUB, geworteld in de humanistische traditie, nietwaar. Zo dreigde Marcelis met verschillende processen wegens laster en eerroof. Onze collega's van De Krant deden u reeds het relaas van al dat fraais.

Sta ons toe om eens te meer de rector te citeren. In de academische openingsrede van 1995-96 nam de rector volgende woorden in de mond: "autoritarisme, overdreven discipline, respect voor de hiërarchie, de arrogantie van het professoraat, conformisme: het zijn attitudes die aan de VUB weinig gewaardeerd worden. Protest, contestatie, en tegenmacht gedijen er heel wat beter." Gezien de huidige terughoudendheid op vlak van de problematiek rond De Moeial vragen wij met aandrang aan de rector dat ze haar theorie verzoent met de praktijk.

Ze zijn zo laat met de rekening, meneer!

Uit bovenstaande blijkt dat men De Moeial liever kwijt dan rijk is aan de instelling van het Vrij Onderzoek. De zaak afdoen als zijnde een louter financieel-technische kwestie zoals het voorzitterschap van de SoR rondbazuint is een typisch voorbeeld van hoe maatregelen met ideologische en politieke gevolgen gereduceerd worden tot een louter administratieve aangelegenheid om te vermijden dat men op de grond van de zaak ingaat. In het licht van de door ons hierboven beschreven context gaat de zaak veel verder. Men ontleemt aan De Moeial de informatiedoorstroming en eveneens de nodige werkingsmiddelen zodat De Moeial haar statutaire doelstellingen onmogelijk kan verwezenlijken namelijk 'een kritisch en onafhankelijk informatie- en discussieplatform te zijn met als doel het zoveel mogelijk verspreiden van informatie naar de VUB-gemeenschap toe. De uiteindelijke bedoeling is niets anders dan de vlam van De Moeial via allerhande bureaucratische plagerijen en structurele ingrepen langzaam te doen uitdoven. Euthanasie in de vrijzinnige wereld moet kunnen, maar dat vraagt natuurlijk de welwillende medewerking van de patiënt.

Duidelijk is dat de blokkering van de rekening geen geïsoleerde maatregel is maar wel de kroon op een sinds jaren bewust gevoerde politiek ter marginalisatie en isolatie van De Moeial.

door een inzage te eisen in de rekeninguittreksels van de zichtrekening van De Moeial. We kunnen ons hierbij ook de vraag stellen of Marcelis of Devos de inhoud van een kassa natellen om 6,00u 's morgens na een BSG-fuif waar de omzet dikwijls zo'n slordige 100,000 Bef bedraagt.

Tussen theorie en praktijk schuilt een wereld van verschil

In De Moeial die op commando van het voorzitterschap van de pers werd gehaald stond een kritisch artikel betreffende de nakende verhoging van het inschrijvingsgeld. Wij kunnen ons niet ontdoen van de indruk dat de academische overheid niet bepaald stond te wachten op dit artikel. Het aan banden leggen van deze publicatie valt wel iets te toevallig samen met een moment waarop aan de VUB een historische beslissing op vlak van het inschrijvingsgeld ter tafel lag. Wou men de mensen die traditioneel het meest actief zijn in de strijd voor democratisering van het onderwijs preventief de mond snoeren?

Vooraleer over te gaan naar de ware beweegredenen van het voorzitterschap van de SoR om De Moeial het zwijgen op te leggen plukken we naar alle vrijheid uit Media en Politiek, een uitmuntende analyse van de druk die uitgeoefend wordt op de media vanwege de overheid, om te illustreren hoe de overheid de pers in een keurslijf tracht te duwen. Het boek is van de hand van onze rector, Prof. Dr. E. Witte, en wordt onderwezen aan de VUB.

"De waakhondfunctie die de media moet vervullen, heeft immers tot gevolg dat ze tot op zekere hoogte controlerend optreden. Beletten dat dit gebeurt en de media zo gezagsgetrouw mogelijk houden, behoort tot de doelstellingen van de uitvoerende macht."

"Het regeringsbeleid steun verlenen, regeringsvijandige informatie tot een minimum beperken, het regeringsimago opbouwen, moeilijke beleidsbeslissingen helpen aannemelijk maken voor het grote publiek, er zorg voor dragen dat het beleid niet al te doorzichtig gemaakt wordt: dat zijn (...) de belangrijkste eisen die de regering aan de media stellen."

U weet dus wat de academische overheid van De Moeial verwacht. Aangezien De Moeial reeds jaren te kennen geeft dat zij niet bereid dergelijke redactionele lijn te volgen werd een initiatief zoals De Krant aanvankelijk door de beleidsmakers heel positief onthaald.

"Het arsenaal aan middelen dat de regering ter beschikking heeft om het regeringsbeleid hardhandig te ondersteunen is groot."

1) *"Zonder te willen stellen dat Nixons persbeleid representatief is voor alle regeringsleiders, leren de meeste studies ons toch dat ook in andere westerse landen af en toe extra-legale middelen ingeschakeld worden om een meegaande pers te verkrijgen."* *"De toekenning van overheidssubsidies en van vergunningen leidde overigens al meerdere malen tot regeringsdruk. Om directe confrontaties uit de weg te gaan, stellen de media zich doorgaans voorzichtiger op. een houding die hun kritische functie uiteraard niet bevoordeelt."*

In het verleden werden door de SoR dergelijke dreigementen reeds meermaal geopperd. Bij een conflict kregen we stevast te horen dat over de toelage van De Moeial nog steeds wordt gediscussieerd. Dergelijke insinuaties zorgden ervoor dat een constante druk op De Moeial wordt uitgeoefend doordat haar voortbestaan steeds ter discussie ligt. Zo mocht onze Eerste Intendant uit de mond van Eric Aerden hoorden dat deze "De Moeial wil opdoeken". Ook het niet voorzien in de nodige werkingsmiddelen kan in deze strategie gekaderd worden. De gebrekkige informatisering van De Moeial werd reeds verschillende malen aangeklaagd bij onze directe oversten. Marcelis beloofde dat hij maatregelen terzake ging treffen. En hij hield woord. De kapotte computers van Dienst Cultuur werden via een omweg langs gebouw M bij De Moeial zonder nazicht gedumpt, zo een beetje als de afgedankte ramstellen van de MIVB die bij wijze van ontwikkelingshulp bij de Chineesjes belanden. De Moeial werkt nog steeds met slechts één computer wat de team-spirit niet bepaald ten goede komt. En dan natuurlijk maar klagen over de 'gebrekkige lay-out' van De Moeial.

2) *"De opname van professionele communicatoren in verheidsdiensten en de sterke toename van de officiële p.r.-diensten b.v. de regering, vormen een ander kanaal waarlangs de versterking van gemanipuleerde informatie kan plaatshebben."* *"Alle (de p.r.-diensten) hebben tot doel het regeringsbeleid te 'verkoppen'."*

De P.R.-dienst en de dienst communicatie aan de VUB en de informatie van de academische overheid in De Krant spreken op dit vlak ookdelen.

3) *"... het aanknopen en creëren van persoonlijke en vertrouwelijke banden met receptieve en invloedrijke communicatoren (journalisten, dacteurs, uitgevers, etc.) evenals het zeer handig inspelen op de noden van de mediamensen."*

In het verleden werd hiertoe eens een poging ondernomen door middel van een dineetje tussen de voorzitter van de SoR en de hoofdredacteur van De Moeial. Wij kunnen niet spreken voor collega's van andere

publicaties maar dergelijke politiek werd bij de redactieleden niet op positief gejuich onthaald. Integendeel, de redactie is van mening dat dit de noodzakelijke onafhankelijkheid van een kritische publicatie in het gedrang brengt.

4) *"Het feit dat de uitvoerende macht over de meest volledige en meest accurate informatie beschikt, bezorgt de regeringsleiders weer een ander machtsmiddel: tot op grote hoogte zijn ze in staat de agenda te bepalen."* *"... het achterhouden van vervelende en eventueel schadelijke informatie. Wanneer het toch nodig is dergelijke informatie prijs te geven, dan nog kan er gemanipuleerd worden door haar zo vrij te geven dat er weinig reactie te verwachten valt (tijdens weekends, vakantieperiodes, enz.)"*

Ook deze politiek wordt door de academische overheid ten volle uitgespeeld. Een publicatie is ten volle afhankelijk van de informatiedoorstroming. Informatie is de zuurstof van een krant. Wanneer de informatiedoorstroming wordt beknot dan komt zij in ademnood en is zij aangewezen op enkele informele kanalen. In een editoriaal vorig jaar merkten wij reeds op dat op vlak van de informatiedoorstroming De Moeial sterk gemarginaliseerd werd. Dit gebeurde naar aanleiding van een aanstelling in de dienst Communicatie waarvan de taakomschrijving luidde als volgt: "De samenwerking met De Krant zal hij verder uitbouwen en een samenwerking met de OSB-briefing (nvdr: bladje van de Oud Studenten Bond) starten." De Moeial wordt hier gewoon doodgezwegen. En tot op heden kwam hier geen verandering in. Persteksten die vanuit de VUB verstuurd worden naar de media belanden niet in de brievenbus van De Moeial ofschoon dit meerdere malen werd beloofd na herhaaldelijk aandringen van onzentwege. Blijkbaar worden we telkens van de 'mailing-lijst' geschrapt. In het verleden werd eveneens de beslissing getroffen om de verslagen van de Raad van Bestuur van de VUB niet meer naar De Moeial door te sturen zagezegd om besparingsredenen. Art. 2 Organiek Statuut van de VUB zegt nochtans: "De universiteit is autonoom en wordt democratisch beheerd. Dit houdt de waarborg in van de uitoefening van de fundamentele vrijheden binnen de universiteit, alsmede het recht van de universitaire gemeenschap om deel te nemen aan de besluitvorming in het beleid van de universiteit en de controle hierop." Wanneer men de informatiedoorstroming beknot dan neemt men een loopje met bovenstaande geciteerde fundamentele vrijheden en met de controle op de besluitvorming van de VUB.

Op vlak van de gangbare praktijken aan de VUB kan de analyse van Witte aangevuld worden met het uiten van dreigementen vanwege personen uit de administratie aan diegene die opkomen voor de persvrijheid en het recht op vrije meningsuiting; kortom, enkele van de fundamentele vrijheden die gedekt worden in allerlei verklaringen van De rechten van de Mens en eveneens bovenstaand art. 2 van het Organiek Statuut van de VUB, geworteld in de humanistische traditie, nietwaar. Zo dreigde Marcelis met verschillende processen wegens laster en eerroof. Onze collega's van De Krant deden u reeds het relaas van al dat fraais.

Sta ons toe om eens te meer de rector te citeren. In de academische openingsrede van 1995-96 nam de rector volgende woorden in de mond: "autoritarisme, overdreven discipline, respect voor de hiërarchie, de arrogantie van het professoraat, conformisme: het zijn attitudes die aan de VUB weinig gewaardeerd worden. Protest, contestatie, en tegenmacht gedijen er heel wat beter." Gezien de huidige terughoudendheid op vlak van de problematiek rond De Moeial vragen wij met aandrang aan de rector dat ze haar theorie verzoent met de praktijk.

Ze zijn zo laat met de rekening, meneer!

Uit bovenstaande blijkt dat men De Moeial liever kwijt dan rijk is aan de instelling van het Vrij Onderzoek. De zaak afdoen als zijnde een louter financieel-technische kwestie zoals het voorzitterschap van de SoR rondbazuint is een typisch voorbeeld van hoe maatregelen met ideologische en politieke gevolgen gereduceerd worden tot een louter administratieve aangelegenheid om te vermijden dat men op de grond van de zaak ingaat. In het licht van de door ons hierboven beschreven context gaat de zaak veel verder. Men onttrekt aan De Moeial de informatiedoorstroming en eveneens de nodige werkingsmiddelen zodat De Moeial haar statutaire doelstellingen onmogelijk kan verwezenlijken namelijk 'een kritisch en onafhankelijk informatie- en discussieplatform te zijn met als doel het zoveel mogelijk verspreiden van informatie naar de VUB-gemeenschap toe. De uiteindelijke bedoeling is niets anders dan de vlam van De Moeial via allerhande bureaucratische plagerijen en structurele ingrepen langzaam te doen uitdoven. Euthanasie in de vrijzinnige wereld moet kunnen, maar dat vraagt natuurlijk de welwillende medewerking van de patiënt.

Duidelijk is dat de blokkering van de rekening geen geïsoleerde maatregel is maar wel de kroon op een sinds jaren bewust gevoerde politiek ter marginalisatie en isolatie van De Moeial.

Heer Marceleyn sanc een Iledekijn.

Heer Marceleyn sanc een Iledekijn
soo wie 't soo hoorde wou daer by syn
En dat vernam Reynaerde, ene hoerensoon
die'n were ni wel bemind of scoone
Hi were ene Paster, om syne seepher vermaert
ooc om syne phratse, syne experiente staert
Hi en elnc vor synen onderschien staen
"Och abte, mach ic nae Marceleyn gaen?"
"Och neen ghi Reynaerde, neen ghi nyt
die derwaerdt gaen en ceeren nyt"
Verstomdt dor tonluust him aenghedaen
hi en elnc vor paster Craene staen
"Och Craene, willet ghi met mi nae Marceleyn gaen?"
Sey den Craene swaer in syn chemoodt ghedaen
"Och neen ghi Reynaerde, neen ghi nyt
met mi die derwaerdt gaen en ceeren nyt!"
Uerbolche dor tonluust him aenghedaen
hi en elnc vor paster Aerde staen
"Och Aerde, willet ghi met mi nae Marceleyn gaen?"
Sey den Aerde, swaer in syn chemoodt ghedaen
"Och neen ghi Reynaerde, neen ghi nyt
die derwaerdt gaen alleen en ny
Vorwaer, ic segh ue, ic gae met ue saem!"
Elceen ganc in synen cellen staen
en troc syn soonst'abytten aen
Wat deede sy aen unner ytsigh lyde?
een weynigh ghom, om eesler binne te ghyde
Wat naeme sy elceen nog met sich mee?
leere rymplins, denn were Marceleyn wel teuree
Sy croope dor tfenester des abdey
end'aeste sich nae Marceleyn dor die wey
"Ghegroet!" seyde sy, ende quame tot him
"Ghegroet, soete cameraede," Marceleyn sey "wheset dlm!"
Sy reede malc met andre vort
op den wegh uvel meenich wort
Sy quaeme an eene auberch bi tghalgeveldt
screede nae die porte, en syet, der weret aenghebel

Sy rentverde, mit breede steede, eene caemer
endet maeckent seer gheselligh al tesaemer
Sey Marceleyn:
"Aest ue, trect uyt dat impedentigh abeyt
csal ue arret packe, spoede, tes weynich tyt
end'oopendf uwen onderschien spleedt
want aepesaedt, dat sprejdt soo breedt
ic sal ue laete screeuwe vant ghenot
ghi salt merce tot op uwer bot"
Sey Reynaerde:
"Ghaerne, ic hebbes dat ghaerne, deyne urint
ic hebbes nyt lyver dant were ghedint"
Sey Aerde:
"Soete Marceleyn, have maet met uwer saet
soo ghi mi te forts packt, bennic ny ghebaet"
Sey Marceleyn veneyr:
"Wheset togh ny bevreest, laet uwe staert ny ange
csal ue besorghe satisfacti, nae elc syn verlange"
Sy bezhonne malcandre te begrype
Marceleyn tyt sich dor elc op tour dype
Aerde hi en weret ghenooome ende ghepact
tot hi quam soomaer dor tberre ghesact
Reynaerde styfte'nde styfte sonder verweyle
Marceleyn end Aerde startde meffet eyle
As ten tynem unner momentum ghecoomme was
ten were Reynaerde di uyt den codex las
Dann weret phesteyn oover, dorghy were ghedaen
wheeghe ganse sy, beswaeret om een te ghaen
Reynaerde end Aerde gance nae die abdey
sy were soo volledaen, sy were soo bley
Deesesins weret von Marceleyn nytsch meer ghoort
tscynt hi were dor den Bose beckoort.

(Honorius van Geel)

Wij nodigen hierbij de leden van de universitaire gemeenschap uit op de Algemene Vergadering van De Moeial

Woensdag 23 april 1997
Gebouw Y (gezondheidscentrum)
20 u.

Uit de statuten:

Titel IV: De Algemene vergadering

art.36: De Algemene Vergadering is samengesteld uit de leden van de VUB-gemeenschap. Zij komt statutair minstens éénmaal per jaar samen.

art.37. a) De Algemene Vergadering komt samen in de periode van 2 weken voor of 2 weken na het lentoverlof. De juiste datum wordt minstens twee weken vooraf in De Moeial bekend gemaakt. Op vraag van minstens de helft der redactieleden wordt er een Bijzondere Algemene Vergadering bijeen geroepen

b) De bevoegdheden van de Algemene Vergadering omvatten de bevoegdigheden vanwege de VUB-gemeenschap, het kiezen van redactionele bestuursfuncties, en het uitbrengen van een advies over de statuten. De coördinator legt een door de redactie goedgekeurd verslag ter evaluatie en goedkeuring voor, de penningmeester een door de redactie goedgekeurd financieel verslag.

De AV is bevoegd om met een meerderheid van 50% + 1 van de stemgerechtigde aanwezigen leden aan de redactie toe te voegen.

De bevoegdheden van de AV hebben geen betrekking op de inhoudelijke redactionele aansprakelijkheid.

c) De verkiezingen vinden plaats op de AV. De kandidaturen worden schriftelijk gericht aan de uittrekkende coördinator voor het eind van april. Verkiesbaar voor de functie van coördinator zijn zij die gedurende zes maanden als volwaardig redactielid hebben meegewerkt aan De Moeial. Verkiesbaar voor andere bestuursfuncties zijn alle redactieleden. De redactionele bestuursfuncties zijn onverenigbaar met een bestuursfunctie bij een politieke organisatie, een studentenkring, of een mandaat in de SAR of de RvB.

De functies worden in een eerste ronde verkozen bij absolute meerderheid (50% + 1) van de stemgerechtigde aanwezigen. In een tweede ronde blijven de twee kandidaten uit de eerste ronde met de meeste stemmen over, de kandidaat met het hoogste aantal stemmen is verkozen.

art.38: Stemmen bij volmacht is niet toegestaan.

De dwangmatige rede

Op deze bladzijde vindt u een kopie van het blaadje papier waar het de Sociale Raad om te doen is en de reden waarvoor men besloot een publicatie tegen te houden. We hebben de primeur om een zicht op onze rekening te hebben aan u lezers gelaten, u maakt immers allen potentieel deel uit van onze Algemene Vergadering.

U zal zien dat De Moeial op een werkingsjaar 'slechts' 10.600 Bef. heeft gebruikt om de directe werking te financieren. Men kan ook een uitgave van 17.745 Bef. zien, 'diverse betalingen'. Het gaat hier om telefoonrekeningen die werden terugbetaald aan de Sociale Sector! De Moeial recupereert zelf een deel van dit geld door redactie en medewerkers te laten betalen voor de privégesprekken die ze gebeurlijk plegen (soms storten zij dit geld zelfs rechtstreeks op de K-rekening die de SoR voor ons openstelt en blokkeert). Wij zouden wel eens willen zien of alle diensten aan de VUB de privégesprekken van het personeel op deze wijze recupereren.

Aan de inkomsten ziet u dat het gaat over abonnementen: 250 Bef. voor een gewoon abonnement en 500 Bef. voor een steunabonnement. U begrijpt dat wij de privacy van onze abonnees niet wensen te schenden, hun naam en adres is dan ook geschrapt. Men kan ook een éénmalige inkomst zien van 11.257 Bef. Hier gaat het om een bedrag dat werd gestort om de onkosten te dekken die De Moeial had gemaakt naar aanleiding van de viering van 25-jaar VUB. Maar dat hadden de leden van de universitaire gemeenschap - en dus ook de SoRtop, in de mate dat het Gevoorzitterte nog een chemisch bestanddeel van het plebs is - reeds te weten kunnen komen op de Algemene Vergadering.

Zoals u kan zien is onze rekening niet van die orde van grootte dat ze zou kunnen bijdragen tot persoonlijke verrijking of donaties aan organisaties zoals 'Opus Dei', 'Pro Vitae' of andere soortgelijke organisaties die ons volkomen vreemd zijn.

REKENING	REFERTE	IVS	BEBRAG	TO	Y	BEW	TMUM/CNUM	ENI.	VAL	BKD	BKA	IKR	K	VV	I
001-1386975-48	BEGINSALDO	26495	+9106												
LST MIC 26495															
	+ 00000019		-1.000	200	20101	AFNAME SPECIEM	75495	26495	83786	83786					
	BEGINSALDO	18595	+8106												
	+ 00000020		-600	200	20101	AFNAME SPECIEM	17595	18595	83786	83786					
001-1386975-48	EINBSALDO	30695	+7506												
001-1386975-48	BEGINSALDO	22995	+7506												
LST MIC 31795															
	+ 00000021		-11.257	155	15001	001-0686455-62	25995	22995	83786	83786					
	+ 00000022		-2.000	200	20101	AFNAME SPECIEM	21995	22995	83786	83786					
001-1386975-48	EINBSALDO	22995	+16763												
001-1386975-48	BEGINSALDO	03095	+16763												
LST MIC 03095															
	+ 00000027		+500	155	15001	416-4000051-56	04095	03095	93011	93011					
	BEGINSALDO	11095	+17263												
	+ 00000024		+500	155	15001	001-0686454-61	12095	11095	94761	94761					
	BEGINSALDO	13095	+17763												
	+ 00000025		+250	155	15001	001-0686457-64	16095	13095	94761	94761					
	+ 00000026		+500	155	15001	001-0686454-61	16095	13095	94761	94761					
	+ 00000027		+500	155	15001	001-0686457-64	16095	13095	94761	94761					
	BEGINSALDO	16095	+19013												
	+ 00000028		+500	155	15001	001-0563359-59	17095	16095	94751	94751					
	BEGINSALDO	17095	+19513												
	+ 00000029		+500	155	15001	401-0003171-85	18095	17095	93011	93011					
	BEGINSALDO	24095	+20013												
	+ 00000030		+500	155	15001	000-0939846-13	25095	24095	93011	93011					
	BEGINSALDO	25095	+20513												
	+ 00000031		+500	155	15001	001-0686455-62	26095	25095	94761	94761					
	BEGINSALDO	26095	+21013												
	+ 00000032		+500	155	15001	210-0272600-82	27095	26095	93011	93011					
	BEGINSALDO	06M95	+21513												
	+ 00000033		+500	155	15001	230-0339959-91	07M95	06M95	93011	93011					
	BEGINSALDO	08M95	+22013												
	+ 00000034		+500	155	15001	630-0761672-87	09M95	08M95	93011	93011					
	BEGINSALDO	15M95	+22513												
	+ 00000035		+500	155	15001	001-0686459-66	16M95	15M95	94761	94761					
	BEGINSALDO	21M95	+23013												
	+ 00000036		+250	155	15001	001-0686454-61	22M95	21M95	94761	94761					
	BEGINSALDO	22M95	+23263												
	+ 00000037		+250	155	15001	310-0792327-20	23M95	22M95	93011	93011					
	BEGINSALDO	23M95	+23513												
	+ 00000038		-5.000	200	20101	AFNAME SPECIEM	22M95	23M95	83786	83786					
	BEGINSALDO	29M95	+18513												
	+ 00000039		+500	155	15001	001-0686454-61	30M95	29M95	94761	94761					
001-1386975-48	EINBSALDO	31895	+19013												
LST MIC 06196															
	+ 00000001		+63	160	16000	AFREK. INTREST	01196	31895	97810	97810					
	+ 00000002		-250	260	26031	BENEERSOM.	01196	01186	97818	87818					
	+ 00000003		-60	260	26033	TARIFIKATIE	01196	31895	97510	87510					
MEDEDELING :	ESP-BPC	CHEQUES	VIR-OVR	OP-VR	3F	OP-VR	6F		10	0					
	BEGINSALDO	26296	+18746												
	+ 00000006		-2.000	200	20101	AFNAME SPECIEM	23296	26296	83786	83786					
	BEGINSALDO	27296	+16746												
	+ 00000005		+1.000	155	15001	210-0357726-62	28296	27296	93011	93011					
001-1386975-48	EINBSALDO	31396	+17746												
001-1386975-48	BEGINSALDO	15496	+17746												
LST MIC 15496															
	+ 00000004		-17.745	290	25003	001-0686457-64	12496	15496	83786	83786					
001-1386975-48	EINBSALDO	30496	+1												

Debat Elchardus - Rosseel

Links of rechts ? Of link of recht ?

De professoren Mark Elchardus en Eric Rosseel zullen op 26 maart gedachten en meningen uitwisselen over socialisme, participatie en postmodernisme. Mark Elchardus is als socioloog en politicoloog verbonden aan de Vrije Universiteit Brussel. In deze hoedanigheid was hij ook betrokken bij menige rectorale denkgroep of universitaire krijtlijn, zoals de denkgroep 'Extreem rechts' en de krijtlijn over 'de verankering van de VUB'. Daarnaast is hij ook voorzitter van de Socialistische Mutualiteiten en wordt hij erkend als één van de belangrijkste huisfilosofen van de Socialistische Partij. Hij publiceerde verscheidene studies naar de tijdsbesteding van de mens en met zijn *Ruïnes op de waarheid* (1994) schreef hij een serieuze visie neer op de nieuwe breuklijnen in de maatschappij zoals hij die ziet. In dit boek doet hij ook onderzoek naar het normatieve burgerschap, of de burgers die de hoeders van de maatschappij van morgen moeten worden. Volgens hem zullen deze burgers de hoger opgeleiden zijn die de waarde van de solidariteit beleiden en als dusdanig het waardengericht handelen nieuw leven inblazen. Onze maatschappij is immers verdorven door het ongebreidelde individualisme dat er een utilitaristische levenswijze op na houdt van zoveel mogelijk genot en zo min mogelijk leiden.

Eric Rosseel is als Arbeidspsycholoog eveneens verbonden aan de

VUB en is tevens ondervoorzitter van het Centrum Leo Apostel (Clea) waar hij ondermeer een werkgroep leidt over 'de rol van de politicus in de ééntonwintigste eeuw'. Hij is de auteur van het nogal controversieel onthaalde *Ethisch Socialisme in Vlaanderen. De twintigste eeuw overbrugd*. In dit boek bestudeert Rosseel het feit dat het socialisme zich in tijden van economische crisis eerder gaat toeleggen op een ethisch discours dan op een materialistisch discours. Hij ziet het profiel van de vooroorlogse socialist Hendrik De Man dan ook terug opdoemen in nieuwe varianten van het ethisch socialisme zoals solidarisme, ecologisme e.a. Ook Mark Elchardus maakt deel uit van Rosseels studie naar het ethisch socialisme dat volgens Rosseel dicht bij autoritarisme en fascisme uitkomt. De Studiekring Vrij Onderzoek vond één en ander reden genoeg om de twee auteurs tegenover elkaar te plaatsen in een debat.

Woensdag 26 maart 1997

Aula Qc, campus Oefenplein VUB.

Debat Elchardus-Rosseel

Moderator: Walter Pauli (De Morgen)

Organisatie: Studiekring Vrij Onderzoek i.s.m. De Groene Waterman.

De Moeial

Tweewekelijks studententijdschrift van de VUB in samenwerking met het Brussels Studentengenootschap. Studiekring Vrij Onderzoek en Dienst Cultuur.

Pleinlaan 2, 1050 Brussel
Gebouw Y'

tel. 02/629.23.38

fax 02/629.23.62

e-mail moeial@vnet3.vub.ac.be

Coördinator

Thierry Serrien

Vice-Coördinator

Sven O

Redactie

David, Sven, Thierry, Ruben, Elfje, Marjan, Sofie, Domenico.

Medewerkers

Dirk, Jeroen, Dimitri, Sepp, Haroun, Sjoonie
Tom, Sami, Hans, Frank.

Illustraties

Jeroen, Archief

V.U.

Domenico Vaccaro
Pleinlaan 2, 1050 Brussel

De Redactie is niet verantwoordelijk voor artikels van het BSG en VO